

Nr 46.

Ankom till riksdagens kansli den 30 mars 1933 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa åtgärder, avseende hjälp åt egnahemslåntagare jämte i ämnet väckta motioner.

(1:a avd.)

I en till riksdagen den 10 februari 1933 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 140, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva,

1) att Kungl. Maj:t må, i huvudsaklig överensstämmelse med de i bilagorna A och B till statsrådsprotokollet intagna bestämmelser, utfärda *dels* kungörelse om ändrad lydelse av § 18 mom. 4 kungörelsen den 8 juni 1928 (nr 217) angående allmänna grunder för den statsunderstödda egnahemsverksamheten, *dels ock* kungörelse om ändring i vissa delar av kungörelsen den 8 juni 1928 (nr 218) med reglementariska föreskrifter rörande den statsunderstödda egnahemslåne- och premielåneverksamheten;

2) att, i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen i statsrådsprotokollet angivna riktlinjer, under budgetåret 1933/1934 uppskov till ett sammanlagt belopp av 2,000,000 kronor må kunna beviljas med erläggande av ränta och amortering å lån från egnahemslånefonden; samt

3) att å den stående delen av statslån från egnahemslånefonden, som för år 1920 eller senare år beviljats eller beviljas för utlämnande av egnahemslån för bostadslägenheter, och varför amorteringsskyldighet föreligger, räntan må för år 1933 nedsättas till 3.8 procent, under villkor att låneförmedlare medgiver innehavare av egnahemslån från ifrågakommande statslån enahanda nedsättning av räntan.

Beträffande utredningen i ärendet hänvisas till statsrådsprotokollet.

I detta sammanhang har utskottet till behandling förehåft följande inom riksdagen väckta, till utskottet hänvisade motioner, nämligen:

1) II: 84 av herrar *Johanson* i Huskvarna och *Gustafson* i Kasenberg, vari hemställts, att riksdagen måtte för år 1934 medgiva nedsättning av räntan å jordbrukslån till att för samtliga lån motsvara ungefärligen 3.6 procent å hela lånet;

2) II: 85 av *desamme*, vari hemställts, att riksdagen måtte bevilja anstånd med erläggande av kapitalinbetalningarna för år 1933 å egnahemslån;

3) II: 287 av *desamme*, vari hemstälts, att riksdagen ville medgiva ned-sättning för åren 1933 och 1934 av räntesatserna för bostadslån beviljade under år 1920—1927 och 1928 till att icke i något fall utgå med högre ränta än 4 procent; samt

4) II: 367 av herr *Hage m. fl.*, vari hemstälts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om vidtagande av sådana åtgärder, bland annat genom ändringar i respektive författningar rörande låneför-medlare och låntagare, uppbördsreglemente m. m., att amortering och ränta å egnahemslån, som skattskyldig har att erlægga, må liksom krono-skatt uppdelas på två betalningsterminer.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för dessa framställningar, hänvisas till motionerna.

Gällande bestämmelser innefattas huvudsakligen i tre kungörelser av den 8 juni 1928, nämligen nr 217 angående allmänna grunder för den stats-understödda egnahemsverksamheten, nr 218 med reglementariska före-skrifter rörande den statsunderstödda egnahemslåne- och premielåneverk-samheten samt nr 219 med reglementariska föreskrifter rörande den stats-understödda jordförmedlings- och jordanskaffningsverksamheten. Kung-örelsen nr 218 har undergått vissa ändringar genom kungörelsen den 17 juni 1932 (nr 249).

För att hjälpa egnahemslåntagarna i rådande krisläge hava statsmak-terna under år 1932 vidtagit vissa åtgärder.

Sålunda har Kungl. Maj:t, efter medgivande av riksdagen, genom kung-örelse den 17 juni 1932 (nr 247) förordnat, att i fråga om statslån från egnahemslånefonden, som för år 1920 eller senare beviljats eller bevil-jas för utlämnande av egnahemslån för jordbrukslägenheter, räntan skall för åren 1932 och 1933 nedsättas från 4 procent till 3.7 procent å statslån, varför amorteringsskyldighet ej föreligger, och från 4.3 procent till 3.3 procent å den stående delen av statslån, varför amorteringsskyl-dighet föreligger, allt under villkor att låneförmedlare medgiver inne-havare av egnahemslån från ifrågakommande statslån enahanda ned-sättning av räntan.

Vidare har 1932 års riksdag bemyndigat Kungl. Maj:t att efter pröv-ning i varje särskilt fall med hänsyn till föreliggande omständigheter be-vilja låneförmedlare, som medgivit egnahemslåntagare betalningsan-stånd, anstånd under högst tre månader med erläggande helt eller del-vis av föreskriven ränta och kapitalavbetalning till egnahemslånefon-den. Kungörelse i ämnet har av Kungl. Maj:t utfärdats den 17 juni 1932 (nr 248).

Slutligen har för budgetåret 1932/1933 anvisats ett anslag å 1,100,000 kronor för utlämnande av stödlån till egnahemslåntagare. Närmare be-stämmelser beträffande dessa lån äro lämnade i kungörelsen den 17 juni 1932 (nr 296) om stödlån åt egnahemslåntagare.

Även torde böra erinras om det anslag å 15,000,000 kronor, som för innevarande budgetår anvisats för utlämnande, enligt kungörelsen den 30 juni 1932 (nr 366), av aekordslån och stödlån åt jordbrukare. Enligt bestämmelserna i sistnämnda kungörelse har möjlighet beretts även innehavare av jordbruksegnahem att komma i åtnjutande av dylika lån, dock att förbud stadgats för innehavare av stödlån enligt förenämnda kungörelse den 17 juni 1932 (nr 296) att jämväl erhålla stödlån enligt nu ifrågakvarande kungörelse.

1932 års riksdag anhöll i skrivelse nr 339 — med anledning av en vid riksdagen väckt motion, I:201, vari hemställdts, att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i gällande uppbördsreglemente, att amortering och ränta å egnahemslån, som skattskyldig hade att erlægga, finge uppdelas på två betalningsterminer — att Kungl. Maj:t ville verkställa närmare utredning rörande de åtgärder, som kunde befinnas böra vidtagas för tillgodoseende av det i motionen avsedda syftet, samt, i den mån så kunde vara påkallat, förelägga riksdagen det förslag, vartill utredningen kunde giva anledning.

I samma skrivelse anhöll riksdagen därjämte om utredning rörande möjligheterna att återgå till den ränta å egnahemslån, som var gällande före 1920.

Kungl. Maj:ts förevarande framställning åsyftar att bereda egnahemslåntagare ytterligare hjälp ur de mest överhängande ekonomiska svårigheterna. Förslaget avser i huvudsak *dels* en utsträckning av tiden för inleverering till statskontoret av inbetalta räntor och amorteringar jämte uppdelning av annuiteterna å egnahemslån å flera inbetalningsterminer, *dels* uppskov för budgetåret 1933/1934 med gäldande av sådana annuiteter, *dels ock* viss nedsättning av räntan å bostadslån.

Sålunda föreslås först sådan ändring i den i gällande allmänna grunder för den statsunderstödda egnahemsverksamheten intagna bestämmelsen om låneförmedlares skyldighet att till statskontoret inbetala räntor och amorteringar å av dem uppburna egnahemsstatslån senast den 31 mars året efter det år, å vilket beloppen belöpa, att nämnda tidpunkt framflyttas till 30 juni året efter det, för vilket annuiteterna utgå. Därvid har departementschefen förutsatt, att även i fortsättningen viss del av annuiteterna å egnahemslånen komma att inflyta till låneförmedlarna redan inom den nu stadgade tiden. Till förhindrande av att låneförmedlarna hava hos sig ineliggande och därå tillgodogöra sig ränta ända till den 30 påföljande juni föreslås samtidigt ett stadgande av innehåll, att till statskontoret skola före mars månads utgång inlevereras de annuiteter för nästföregående år, som inflyta inom sådan tid, förslagsvis den 25 mars, att dylik leverans är möjlig. Vidkommande låneförmedlarnas *uppbörd av räntor och amorteringar* å utlämnade egnahemslån innebär förslaget att uppbörden skall verkställas i flera

terminer, sålunda att halva annuitetsbeloppet kommer att uppbäras under tiden november—mars och den återstående hälften upptages under därpå följande april—juni. Då hela det system enligt vilket uppbörden av egnahemsannuiteter sammanbindes med uppbörden av kronans arrenden eller utskylder synts departementschefen mindre lyckligt, föreslås tillika upphävande av stadgandet i § 10 kungörelsen med reglementariska föreskrifter rörande den statsunderstödda egnahemslåne- och premielåneverksamheten, enligt vilket låneförmedlare äger låta debitering, uppbörd och redovisning av ränta och avbetalningar å egnahemslån verkställas genom länsstyrelsens försorg i samband med någon kronans uppbörd, med tillämpning dock först i fråga om de annuiteter, vilka förfalla till betalning efter den 31 december 1933.

I anslutning till vad sålunda ifrågasatts har inom jordbruksdepartementet utarbetats förslag till dels kungörelse om ändrad lydelse av § 18 mom. 4 kungörelsen den 8 juni 1928 (nr 217) angående allmänna grunder för den statsunderstödda egnahemsverksamheten, dels ock kungörelse om ändring i vissa delar av kungörelsen den 8 juni 1928 (nr 218) med reglementariska föreskrifter rörande den statsunderstödda egnahemslåne- och premielåneverksamheten. Dessa förslag finnas såsom *bilagor* fogade vid detta utlåtande.

För *den föreslagna uppskovsanordningen*, som enligt propositionen icke skulle rubba den för lånet bestämda amorteringsplanen, är avsett att gälla i huvudsak följande bestämmelser.

1.

Innehavare av jordbrukslån eller bostadslån ur egnahemslånefonden må, i den mån medel beretts för ändamålet, kunna enligt i det följande angivna bestämmelser av vederbörande förmedlare av lånet medgivas uppskov med erläggande av ränta och amortering å detsamma.

2.

Uppskov må allenast medgivas den, som på grund av svårigheter, vilka ej äro självförvållade, finnes vara i trängande behov av ekonomiskt bistånd samt under förutsättning tillika,

att han kan antagas hava gjort vad på honom skäligen ankommit för att övervinna svårigheterna, genomföra egnahemsföretaget och behörigen sköta lägenheten;

att han synes äga förutsättningar att, om uppskov erhålles, kunna behålla lägenheten; samt

att han i övrigt finnes vara förtjänt av bistånd.

3.

Uppskov må medgivas egnahemslåntagare beträffande dels ränta och amortering för år 1933 dels ock till betalning förfallna ej guldna räntor och amorteringar för tid dessförinnan och, i senare fallet, intill ett belopp, motsvarande 12 procent av det belopp, varmed egnahemslånet utgått.

4.

Kungl. Maj:t bestämmer, efter hörande av låneförmedlarna och statens egnahemsstyrelse, för varje låneförmedlare huruvida och till vilket högsta sammanlagda belopp uppskov, som här avses, må av låneförmedlaren medgivas.

5.

Ansökan om uppskov göres hos vederbörande låneförmedlare. Låneförmedlarens beslut, varigenom uppskov medgives, skall för godkännande underställas statens egnahemsstyrelse.

6.

Belopp, med vars erläggande uppskov medgivits, skall återbetalas i samband med och enligt de grunder som gälla för återbetalning av egnahemslånets stående del, låntagaren dock obetaget att, om han så önskar, tidigare inbetala beloppet helt eller delvis. Å beloppet skall gäldas ränta efter 4.5 procent om året beträffande jordbrukslån och efter 5 procent om året beträffande bostadslån. Räntan skall erläggas i den för gäldande av ränta å egnahemslånet stadgade ordning.

Visar låntagaren försumlighet att i föreskriven ordning förränta eller återbetala uppskovsbeloppet eller hava sådana ändrade förhållanden inträffat, att han uppenbarligen icke längre bör få tillgodonjuta uppskovet, är låntagaren skyldig att, om låneförmedlaren så fordrar, omedelbart inbetala oguldet belopp, ändå att det ej enligt bestämmelserna i första stycket är till betalning förfallet.

Å till betalning förfallet uppskovsbelopp, som ej inbetalas inom stadgad tid, skall erläggas ränta efter 6 procent om året från förfallodagen till dess betalning sker.

7.

Beträffande belopp, varmed uppskov medgivits, skall låntagaren utfärda och till låneförmedlaren överlämna skuldförbindelse, däri skola angivas de för uppskovets åtnjutande stadgade villkoren.

Inteckning, som ligger som säkerhet för egnahemslånet, skall av låntagaren pantförskrivas jämväl som säkerhet för fullgörandet av ifrågasvarande förbindelse.

8.

Låneförmedlare, som medgivit uppskov med erläggande av ränta och amortering å egnahemslån, på sätt här sägs, äger, i den mån låneförmedlarens beslut godkänts av statens egnahemsstyrelse, åtnjuta uppskov till enahanda belopp med erläggande av ränta och amortering å egnahemsstatslån, varifrån sådant egnahemslån utlämnats. Beträffande uppskov för låneförmedlare skola bestämmelserna under punkt 6 äga motsvarande tillämpning, under iakttagande att den befogenhet att för visst fall fordra omedelbar betalning, som enligt sagda bestämmelser tillkommer låneförmedlare, skall i fråga om statslån utövas av Kungl. Maj:t efter framställning av, vid försummad betalning, statskontoret och eljest egnahemsstyrelsen.

Har belopp, varmed egnahemslåntagare erhållit uppskov, helt eller delvis inbetalats till låneförmedlaren i annan ordning än i samband med återbetalningen av egnahemslånets stående del, skall det belopp, som sålunda influtit, före mars månads utgång året efter det, då inbetalningen ägde rum, jämte ränta av låneförmedlaren inlevereras till statskontoret.

9.

I fråga om belopp, med vars erläggande låneförmedlare skall åtnjuta uppskov, som i nästföregående punkt sägs, skall låneförmedlaren utfärda och till statskontoret överlämna skuldförbindelse enligt formulär,

som statskontoret fastställer. Är låneförmedlaren aktiebolag eller ekonomisk förening, skall därjämte för förbindelsens fullgörande lämnas säkerhet, som låneförmedlaren mottagit enligt stadgandet i punkt 7, eller annan säkerhet, som av statskontoret godkännes.

10.

Det åligger statens egnahemsstyrelse att senast den 15 juli 1934 till statskontoret lämna uppgift rörande uppskov, som av egnahemsstyrelsen godkänts under tiden till den 1 i samma månad.

11.

Kan egnahemslåntagare, som erhållit uppskov enligt här ifrågavarande bestämmelser, icke i föreskriven ordning förränta och återbetala uppskovsbeloppet, och anser låneförmedlaren att avskrivning av skulden helt eller delvis bör äga rum, må, såvitt angår den del av beloppet jämte därå upplupen ogulden ränta, som med tillämpning av de i andra stycket angivna grunder beräknas belöpa å ogulden ränta å egnahemslånet, frågan av låneförmedlaren genom statens egnahemsstyrelse underställas Kungl. Maj:t, som beslutar rörande avskrivningsåtgärden. Belopp, som i enlighet med Kungl. Maj:ts beslut avskrivs, skall av statskontoret tillgodoföras låneförmedlaren.

För fördelning mellan staten och låneförmedlaren av förlustrisk, som i första stycket avses, skall, då uppskov med del av annuitet medgives beträffande egnahemslån, varför amorteringsskyldighet föreligger, av uppskovsbeloppet anses gälla viss del ränta och viss del amortering, allt i förhållande till de i annuiteten ingående oguldna ränte- och amorteringsbeloppens storlek. För samma ändamål skall, då ränta å uppskovsbelopp erlägges ävensom då avbetalning å dylikt belopp sker, vad sålunda betalas anses belöpa å ränte- och amorteringsdelarna i förhållande till dessas storlek.

12.

Erforderliga bestämmelser om uppskovsbeloppens bokföring meddelas av statskontoret efter samråd med statens egnahemsstyrelse. De närmare föreskrifter, som i övrigt må finnas erforderliga för tillämpningen av de i det föregående upptagna bestämmelserna, meddelas av statens egnahemsstyrelse.

Det belopp, inom vilket för nästa budgetår uppskov sammanlagt ansetts böra få beviljas, har i propositionen upptagits till 2,000,000 kronor. I årets statsverksproposition har beaktats den inverkan, den föreslagna uppskovsanordningen kunde komma att hava på statsbudgeten, därvid måst förslagsvis beräknas dels viss bestämd nedgång i beloppet inflytande räntor, dels ock viss angiven minskning i beloppet verkställda amorteringar.

Med hänsyn till att bostadslåntagarnas möjligheter till förvärvsarbete minskat och deras betalningsförmåga till följd därav nedgått har en tillfällig *räntenedsättning å bostadslån* i anslutning till den, som medgivits innehavare av jordbrukslån, synts departementschefen motiverad, därvid såsom ytterligare skäl anförts, att stödlån ej mera skulle utgå till bostadslåntagare. För närvarande utgår ränta å sådana lån efter följande grunder: å 1905—1919 års lån efter 3.6 procent, å 1920—

1927 års lån efter 4.75 procent samt å lån av år 1928 eller senare år, innan kapitalavbetalning börjat, efter 4 procent och sedermera efter 5 procent. I förevarande avseende föreslås en nedsättning av räntan å den stående delen av bostadslån, vilka för år 1920 eller senare år beviljats eller beviljas och för vilka amorteringsskyldighet föreligger, till 3.8 procent för år 1933. Däremot skulle den nuvarande räntesatsen å amorteringsdelen bibehållas. Den härav föranledda minskningen i statens ränteinkomster från egnahemslånefonden för nästa budgetår, beräknad till 250,000 kronor, har icke ansetts vara av sådan betydelse, att den behöver föranleda jämkning i den i statsverkspropositionen föreslagna beräkningen av förevarande inkomstitel för sagda budgetår.

Vidkommande den av 1932 års riksdag begärda utredningen rörande möjligheten att återgå till den ränta å egnahemslån som var gällande före 1920 har departementschefen anfört att denna fråga torde böra bli va föremål för övervägande inom sådan tid att härpå grundat förslag må kunna, om utredningen därtill giver anledning, föreläggas nästa års riksdag.

Av den i ärendet förebragta utredningen finner utskottet framgå, att jämväl för nästa budgetår åtgärder från statens sida äro behöfliga till lindrande av de ekonomiska svårigheter, vari vissa egnahemslåntagare särskilt på grund av den nuvarande depressionen råkat.

Vidkommande först Kungl. Maj:ts förslag i vad det avser utsträckning av tiden för inleverering till statskontoret av inbetalta räntor och amorteringar samt uppdelning av annuiteterna för egnahemslån å flera inbetalningsterminer — varigenom syftet med den av 1932 års riksdag på sätt ovan nämnts i förevarande avseende gjorda framställningen liksom också den nu väckta motionen II: 367 torde uppnås — vill utskottet förorda den föreslagna anordningen.

Rörande Kungl. Maj:ts förslag i vad det avser beredande av möjlighet till uppskov under nästa budgetår med erläggande av ränta och amortering å egnahemslån förbiser utskottet icke, att vissa betänkligheter kunna, såsom egnahemsstyrelsen i ärendet uttalat, resas mot en dylik anordning. Då emellertid å andra sidan den föreslagna åtgärden endast har avseende å nästa budgetår och därför mer är att betrakta såsom ett provisorium, har utskottet funnit sig icke böra framställa någon erinran mot förslaget. Härigenom tillgodoses ock den i motionen II: 85 gjorda framställningen.

Den av Kungl. Maj:t föreslagna räntesänkningen beträffande bostadslån för 1933 — motsvarande den av 1932 års riksdag vidkommande jordbrukslån medgivna — synes utskottet motiverad av den rådande arbetslösheten. Arbetslösheten torde nämligen göra sig särskilt kännbar för bostadslånsinnehavare, vilkas försörjning huvudsakligen grundats på arbetsinkomst utom hemmet. Utskottet anser sig böra i detta avseende till-

Utskottet.

styrka Kungl. Maj:ts förslag, vilket ock innebär ett tillmötesgående i huvudsak av motionen II:287.

Beträffande slutligen frågan om sänkning av egnahemslåneräntan efter 1933 kommer detta spörsmål enligt vad departementschefen i statsrådsprotokollet anført att med anledning av den av 1932 års riksdag begärda utredningen rörande möjligheterna att återgå till den ränta å egnahemslån, som var gällande före 1920, att bliva föremål för överväganden inom sådan tid att härpå grundat förslag må kunna, om utredningen därtill giver anledning, föreläggas nästa års riksdag. I betraktande härav anser sig utskottet icke böra, såsom motionen II:84 innebär, ifrågasätta en allmän räntenedsättning för jordbrukslån, helst som enligt motionen räntesänkningen skulle gälla först beträffande år 1934.

Utskottet, som icke heller i övrigt funnit anledning till erinran mot vad Kungl. Maj:t i förevarande proposition föreslagit, hemställer,

A) att riksdagen må med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande framställning medgiva,

1) att Kungl. Maj:t må, i huvudsaklig överensstämmelse med de i bilagorna A och B till detta utlåtande intagna bestämmelser, utfärda *dels* kungörelse om ändrad lydelse av § 18 mom. 4 kungörelsen den 8 juni 1928 (nr 217) angående allmänna grunder för den statsunderstödda egnahemsverksamheten, *dels ock* kungörelse om ändring i vissa delar av kungörelsen den 8 juni 1928 (nr 218) med reglementariska föreskrifter rörande den statsunderstödda egnahemslåne- och premielåneverksamheten;

2) att, i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen angivna riktlinjer, under budgetåret 1933/1934 uppskov till ett sammanlagt belopp av 2,000,000 kronor må kunna beviljas med erläggande av ränta och amortering å lån från egnahemslånefonden; samt

3) att å den stående delen av statslån från egnahemslånefonden, som för år 1920 eller senare år beviljats eller beviljas för utlämnande av egnahemslån för bostadslägenheter, och varför amorteringskyldighet föreligger, räntan må för år 1933 nedsättas till 3.8 procent, under villkor att låneförmedlare medgiver innehavare av egnahemslån från ifrågakommande statslån enahanda nedsättning av räntan;

B) att motionen II:367 må anses besvarad genom vad utskottet hemställt under punkt A 1);

C) att motionen II:85 må anses besvarad genom vad utskottet hemställt under A 2);

D) att motionen II:287, i den mån den ej kan anses besvarad genom vad utskottet hemställt under A 3), ej må föranleda någon riksdagens åtgärd;

E) att motionen II:84 ej må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 30 mars 1933.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, N. August Nilsson, Gabrielsson, Granath, J. Fritiof Gustafson, Dalberg, Elof B. Andersson och Henriksson*; samt

från andra kammaren: herrar *Johansson* i Uppmälby, *Hedlund* i Häste, *Olsson* i Rödningsberg, *Nilsson* i Landeryd, *Andersson* i Löbbo, *Carlström, Andersson* i Tungelsta och *Gustafson* i Vimmerby.

Bilaga A.**Förslag**

till

kungörelse om ändrad lydelse av § 18 mom. 4 kungörelsen den 8 juni 1928 (nr 217) angående allmänna grunder för den statsunderstödda egnahemsverksamheten.

Härigenom förordnas, att § 18 mom. 4 kungörelsen den 8 juni 1928 angående allmänna grunder för den statsunderstödda egnahemsverksamheten skall erhålla följande ändrade lydelse:

Mom. 4. Ränta och amortering å statslån skola för varje år av låneförmedlare inbetalas till statskontoret före utgången av juni månad nästföljande år; skolande sålunda den första amorteringen verkställas, då fråga är om statslån, som utlämnats till beredande av egnahemslån för jordbrukslägenheter, under det sjunde året från utgången av det år, för vilket lånet beviljats, samt, då fråga är om statslån, som utlämnats till beredande av egnahemslån för bostadslägenheter, under det femte året från utgången av det år, för vilket lånet beviljats.

Det åligger låneförmedlare att i avräkning å det belopp, som på sätt nyss nämnts skall inbetalas till statskontoret, varje år före utgången av mars månad till statskontoret inleverera intill den 25 samma månad influtna räntor och amorteringar för nästföregående år å av låneförmedlaren utlämnade egnahemslån.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1933. De i denna kungörelse upptagna bestämmelser skola äga tillämpning jämväl beträffande statslån, som beviljats före nämnda dag, under förutsättning att låneförmedlaren medgiver innehavare av egnahemslån från statslånet att erlagga ränta och amortering i den ordning, som avses i kungörelsen den

1933 (nr) om ändring i vissa delar av kungörelsen den 8 juni 1928 (nr 218) med reglementariska föreskrifter rörande den statsunderstödda egnahemslåne- och premielåneverksamheten.

Bilaga B.**Förslag**

till

kungörelse om ändring i vissa delar av kungörelsen den 8 juni 1928 (nr 218) med reglementariska föreskrifter rörande den statsunderstödda egnahemslåne- och premielåneverksamheten.

Härigenom förordnas, *dels* att § 10 kungörelsen den 8 juni 1928 med reglementariska föreskrifter rörande den statsunderstödda egnahemslåne- och premielåneverksamheten skall upphöra att gälla, *dels ock* att § 9 samma kungörelse skall i nedan angivna del erhålla följande ändrade lydelse:

§ 9.

I fråga om ränta och återbetalning må ej i det uti § 7 omförmälda lånekontrakt betingas andra villkor än i § 18 av kungörelsen angående allmänna grunder för den statsunderstödda egnahemsverksamheten stadgats angående egnahemsstatslån, dock med undantag i följande avseenden, nämligen:

1) att tiden, inom vilken de årliga ränte- och kapitalavbetalningarna skola vara av låntagarna fullgjorda, skall bestämmas, beträffande halva det belopp, varje låntagare har att erlægga, tidigast till november månad det år, för vilket betalningen utgår, och senast till mars månad nästföljande år samt, beträffande återstående hälften, tidigast till april månad sistnämnda år;

2) att låntagaren — — — delvis; samt

3) att låneförmedlaren — — — tillgodonjuta detsamma.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1933, men skall ej utgöra hinder för låneförmedlare att låta debitering, uppbörd och redovisning av räntor och amorteringar, vilka belöpa å tiden före den 1 januari 1934, verkställas i samband med någon kronans uppbörd i enlighet med nu gällande bestämmelser.